

Ješitnej chlap

Brontosauři

Zapomeň, lásko, na to, že já
jsem jenom ješitnej chlap,
že věčnej strach, abys byla jen má
dělá ze mě horšího snad.

R: Jsi milá tak, že jako mrak jsou chvíle, kdy jsem sám,
kdy necítím tvůj dech na ústech svých,
jsi hezká tak, že jako mrak jsou tváře těch, co znám,
a pokřik vran je každěj jinej smích.

Snad ďábel sám mi napovídal,
že pláčeš kvůli mně,
jsem trdlo, který zapomíná,
jak málo lidí jako ty je.

R: Jsi milá ...

Každý den, i když mračíš se snad,
provázíš můj každíčkej krok,
v myšlenkách, slovech pořád jen dál
ozývá se: lásko, vždyť já jsem cvok.

R: Jsi milá ...